

СЕА ПДВ та реорганізація підприємств. Оскарження бездіяльності ДПС

В кейсі, що розглядається, адвокатами АО “Західна Правозахисна Група” – правовим партнером Компанії Вікторія – проведено комплексний супровід оскарження протиправної бездіяльності Державної податкової служби України, що полягала у неврахуванні реєстраційної суми та не збільшенні у системі електронного адміністрування податку на додану вартість значення суми податку на додану вартість, на яку підприємство має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Так, внаслідок реорганізації двох юридичних осіб – платників ПДВ, правонаступник відповідно до приписів Податкового кодексу України мав право на збільшення у СЕА ПДВ власної реєстраційної суми на реєстраційну суму ПДВ приєданого підприємства. Однак, ДПС України протягом тривалого часу не було забезпечено належного відображення реєстраційної суми в СЕА ПДВ правонаступника, попри проходження всіх формальних процедур.

Водночас **Судом першої інстанції ретельно та в повному обсязі** здійснено дослідження матеріалів справи. За наслідком розгляду прийнято рішення на користь суб’єкта господарювання.

Крім визнання протиправною діяльності ДПС України та зобов’язання належно відобразити реєстраційну суму в СЕА ПДВ, Суд постановив стягнути з ДПС судові витрати у повному обсязі. Вважаємо за доцільне навести окремі правові висновки суду щодо підстав задоволення позову суб’єкта господарювання:

«Предметом спору у цій справі є бездіяльність ДПС України, які призвели до не використання під час обрахунку реєстраційної суми правонаступника реорганізованого підприємства.»

«Отже, згідно положень податкового законодавства система електронного адміністрування податку на додану вартість організована на централізованому рівні Державної податкової служби України, а відтак на цьому ж рівні відбувається і усі дії пов'язані з перенесенням, відображенням (збільшенням) та автоматичним обчисленням реєстраційної суми щоразу при зміні значення будь-якого з показників формули, тобто на Державну податкову службу України покладається обов'язок щодо забезпечення збільшення у системі електронного адміністрування податку на додану вартість суми, на яку платник податків має право реєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних на реєстраційну суму.»

«Суд звертає увагу, що відсутність програмного забезпечення не може слугувати підставою для неможливості використання ТОВ "Лоріпласт" реєстраційної суми 861081,00 грн. та порушувати його права як суб'єкта господарювання.

Така бездіяльність відповідача фактично призвела до негативного впливу на господарську діяльність позивача, оскільки ним зупинено виконання певних зобов'язань, тобто орган доходів і зборів обмежив його у реалізації наданих прав».

«Оскільки під час розгляду справи позивачем доведено надання ним податковому органу документів, які є достатніми для використання під час обрахунку реєстраційної суми 861081,00 грн., суд вважає, що, у даному випадку, у відповідача відсутня дискреція як можливість вибору на власний розсуд одного з декількох варіантів управлінських рішень, у зв'язку з чим повний та ефективний захист порушеного права позивача потребує зобов'язання ДПС України збільшити у системі електронного адміністрування податку на додану вартість значення суми податку на додану вартість, на яку ТОВ "Лоріпласт" має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних, на величину суми 861081,00 грн.

Крім того, суд звертає увагу на те, що Європейський суд з прав людини у п. 50 рішення від 13.01.2011 (остаточне) по справі “Чуйкіна проти України” (case of Chuykina . Ukraine) (Заява № 28924/04) зазначив, що суд нагадує, що процесуальні гарантії, викладені у ст. 6 Конвенції, забезпечують кожному право звертатися до суду з позовом щодо своїх цивільних прав та обов`язків. Таким чином ст. 6 Конвенції втілює “право на суд”, в якому право на доступ до суду, тобто право ініціювати в судах провадження з цивільних питань становить один з його аспектів (див. рішення від 21.02.1975 у справі “Голдер проти Сполученого Королівства” (Golder v. the United Kingdom), пп. 2836, Series A № 18). Крім того, порушення судового провадження саме по собі не задовольняє усіх вимог п. 1 ст. 6 Конвенції. Ціль Конвенції гарантувати права, які є практичними та ефективними, а не теоретичними або ілюзорними. Право на доступ до суду включає в себе не лише право ініціювати провадження, а й право отримати “вирішення” спору судом. Воно було б ілюзорним, якби національна правова система Договірної держави дозволяла особі подати до суду цивільний позов без гарантії того, що справу буде вирішено остаточним рішенням в судовому провадженні. Для п. 1 ст. 6 Конвенції було б неможливо детально описувати процесуальні гарантії, які надаються сторонам у судовому процесі провадженні, яке є справедливим, публічним та швидким, не гарантувавши сторонам того, що їхні цивільні спори будуть остаточно вирішені (див. рішення у справах “Мултіплекс проти Хорватії” (Multiplex v. Croatia), заява № 58112/00, п. 45, від 10.07.2003, та “Кутіч проти Хорватії” (Kutic v. Croatia), заява № 48778/99, п. 25, ECHR 2002-II)».

Посилання на рішення суду [перейти]

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) податкових органів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

Об'єднаний кейс з оскарження рішень ДПС про відмову реєстрації податкових накладних

В цій публікації розглянемо об'єднаний кейс двох справ з оскарження рішення ДПС про відмову реєстрації податкових накладних.

В першому випадку – це оскарження одночасно двох рішень податкового органу, з відмовою в реєстрації податкових накладних на суму ПДВ 76685.72 грн.

В другому випадку – це оскарження інших двох рішень податкового органу, з відмовою в реєстрації податкових накладних на суму ПДВ 12892.18 грн.

У всіх випадках суд вказує Відповідачам (ГУ ДПС області та ДПС України), що оскаржувані рішення про відмову у реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних не містять в собі мотивації підстав та причин віднесення позивача до ризикових платників податків відповідно до п. 8 Критеріїв ризиковості платників податку, з посиланням на відповідні документи.

Також у всіх випадках Позивачі надавали пояснення щодо законності підстав реєстрації податкових накладних; податковому органу надано повний перелік підтвердних документів; проведено оскарження рішень про відмову реєстрації податкових накладних в адміністративному порядку до податкового органу вищого рівня із повторним наданням документів. Однак, **в усіх випадках розгляд поданих матеріалів податковим органом проводився суб'єктивно та упереджено.**

Судом першої інстанції ретельно та в повному обсязі здійснено дослідження матеріалів справи. За наслідком розгляду прийнято рішення на користь суб'єкта господарювання. Крім скасування рішень комісії та покладення на податковий орган обов'язку зареєструвати податкові накладні, Суд постановив стягнути з ДПС судові витрати у повному обсязі.

Важливим правовим висновком Суду є наступне: *"...недотримання принципу правової визначеності під час зупинення реєстрації податкової накладної призвело до необізнаності платника податків щодо вичерпного переліку необхідних документів, які він повинен був надати контролюючому органу, внаслідок чого позивач не зміг належним чином виконати свої обов'язки щодо реєстрації податкової накладної"*.

Крім того, заслуговує і наступний правовий висновок Суду першої інстанції: *"Здійснення моніторингу не повинне підміняти за своїм змістом проведення податкових перевірок як способу реалізації владних управлінських функцій податкового органу."*

Посилання на рішення суду:

- випадок 1 [перейти];
- випадок 2 [перейти].

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) податкових органів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

Оскарження рішень ДПС про відмову реєстрації податкових накладних

В кейсі, що розглядається, адвокатами АО «Західна Правозахисна Група» – правовим партнером Компанії Вікторія – проведено супровід комплексного оскарження трьох рішень ДПС про відмову у реєстрації податкових накладних.

Відзначимо, що судовому оскарженню передувало адміністративне врегулювання: у всіх випадках надавались пояснення щодо законності підстав реєстрації податкових накладних; податковому органу надано повний перелік підтвердних документів; проведено оскарження рішень про відмову реєстрації податкових накладних в адміністративному порядку до податкового органу вищого рівня із повторним наданням документів. Однак, розгляд поданих матеріалів податковим органом проводився суб'єктивно та упереджено.

Водночас Судом першої інстанції ретельно та в повному обсязі здійснено дослідження матеріалів справи. **За наслідком розгляду прийнято рішення на користь суб'єкта господарювання.** Крім скасування рішень комісії та покладення на податковий орган обов'язку зареєструвати податкові накладні, Суд постановив стягнути з ДПС судові витрати у повному обсязі (судовий збір

та витрати на правничу допомогу в повному обсязі).

Вважаємо за доцільне навести окремі правові висновки суду щодо підстав задоволення позову суб'єкта господарювання:

«6.24. Отже, пункт 8 додатку 1 до Порядку №1165 Критеріїв ризиковості платника податку на додану вартість містить одну із можливих ознак ризиковості здійснення операцій, якою є те, що у контролюючих органах наявна податкова інформація, яка стала відома у процесі провадження поточної діяльності під час виконання покладених на контролюючі органи завдань і функцій, що визначає ризиковість здійснення господарської операції, зазначеної в поданих для реєстрації податковій накладній/розрахунку коригування

6.25. Відтак, аналіз пункту 8 Критеріїв ризиковості платника податку свідчить про те, що для того, аби встановити наявність у платника податку такої ознаки **мають існувати визначені цим пунктом передумови, а також для підтвердження відповідності платника податку вказаному критерію слід навести розрахунок показника за цим критерієм, якому відповідає платник податку, чого вимагає пункт 11 Порядку №1165.**

6.26. Водночас, пункт 11 Порядку №1165 передбачає зазначення у квитанції пропозиції щодо надання платником податку пояснень та копій документів, необхідних для розгляду питання прийняття контролюючим органом рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі або відмову в такій реєстрації

6.27. Отже, аналізуючи зазначене слід прийти до висновку, що **підставою для відмови в реєстрації податкової накладної є наявність об'єктивних ознак неможливості здійснення операції з постачання товарів/послуг, дані про яку зазначено у такій податковій накладній та/або ймовірності уникнення платником податку на додану вартість виконання свого податкового обов'язку.»**

«6.29. Крім цього, слід прийти до висновку, що податкове законодавство України, чинне на час формування у цій справі квитанцій про зупинення реєстрації податкових накладних, містило **вимоги до змісту квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної, які є конкретними та не можуть носити абстрактний характер.**

6.30. Натомість, судом встановлено, що при зупиненні реєстрації податкових накладних у квитанціях відсутній конкретний перелік необхідних документів, що має бути наданий платником для прийняття рішення про реєстрацію

податкових накладних, наявні лише посилання на п.201.16. ст. 201 ПК України, що унеможлиблює встановити конкретно яким критеріям ризиковості, переліченим в зазначеному вище пункті 8 Критеріїв ризиковості платника податку відповідає позивач.

6.31. Вказане свідчить про невідповідність сформованої квитанції вимогам пункту 11 Порядку №1165».

*«6.45. Водночас, **відповідачі у цій справі не надали суду жодного доказу фіктивності цих господарських операцій**, при цьому суд зауважує, що підставою для зупинення податкової накладної є наявність об'єктивних ознак неможливості здійснення операції з постачання товарів/послуг, дані про яку зазначено у такій податковій накладній та/або ймовірності уникнення платником податку на додану вартість виконання свого податкового обов'язку.»*

«6.3. Законом України “Про внесення змін до Податкового кодексу України, щодо покращення інвестиційного клімату в Україні” від 21.12.2016 року 1797-VIII внесені зміни та доповнення до Податкового кодексу України та запроваджено новий механізм електронного адміністрування податку на додану вартість за умов проведення аналізу та здійснення управління ризиками з метою визначення форм і обсягів митного та податкового контролю.

Метою зазначеного було покращення інвестиційного клімату в Україні за рахунок спрощення податкової системи та адміністрування податків, що матиме позитивний вплив на економічне зростання, залучення інвестицій та створення нових робочих місць (див. зміст пояснювальної записки до проекту Закону)».

Посилання на рішення суду [перейти]

Нагадуємо, АО «Західна Правозахисна Група», – юридичний партнер «VICTORY GROUP», ASSC., надає професійні послуги супроводу розблокування реєстрації податкових накладних.

Загалом це охоплює як процедуру адміністративного оскарження, так і судового.

Ви зможете отримати комплексну послугу щодо оскарження протиправних рішень податкового органу з блокування податкових накладних.

Переваги АО «Західна Правозахисна Група»:

- досвідчені юристи, податкові консультанти;
- напрацьовані вдалі кейси з оскарження;
- наданню послуги передують детальний аналіз ситуації, моделювання її розвитку і податкове планування;
- налагоджені процеси дистанційної, комфортної та безпечної для Замовника комунікації;
- справедлива та розумна ціна вартості послуг та ін.

Заповніть форму зворотного зв'язку і ми надішлемо Вам розрахунок вартості послуг супроводу розблокування податкових накладних.

Форма зв'язку

Ваше ім'я (обов'язково)

Ваш email (обов'язково)

Ваш номер телефону (обов'язково)

Ваше повідомлення

Наші контакти:

Номери телефонів: +38(050)-404-87-30; +38(098)-793-77-77,
електронна пошта: office@vg.ua

АО "ЗАХІДНА ПРАВОЗАХИСНА ГРУПА",

Група Компаній Вікторія

Ще раз про об'єкт оподаткування ФОП за договорами комісії на спрощеній системі оподаткування

Нерідко підприємці-спрощенці використовують у своїй діяльності договори комісії. Однак, при цьому, виникає запитання: **що являтиметься об'єктом оподаткування єдиним податком?** Пункт 292.4 Податкового кодексу України вказує на те, що у разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента). Разом з тим, термін «винагорода повіреного (агента)» застосовується у разі укладання договорів доручення, експедиції, агентських договорів. Комісійна винагорода дещо осторонь. В роз'ясненні ДФС від 25.10.2018р. №16629/3/ 99-99-13-01-02-14 йдеться те ж, що і в Кодексі: за договорами комісії об'єктом оподаткування є саме **«винагорода повіреного (агента)»**. У зв'язку із зазначеним, вважаємо за допустиме виключно для податкової визначеності в договорах комісії ототожнювати комісійну винагороду з винагородою повіреного (агента).

Зміст та фотокопія листа ДФС від 25.10.2018р. №16629/3/ 99-99-13-01-02-14 подаємо нижче.

Державна фіскальна служба України розглянула Ваше звернення від 01.10.2018 №12/0001435 (вх. ДФС № 3/2603 від 04.10.2018) щодо визначення обсягів доходів фізичної особи – підприємця на спрощеній системі оподаткування при здійсненні підприємницької діяльності за договорами комісії та з урахуванням фактичних обставин, викладених у зверненні, повідомляє таке. Статтею 1011 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) визначено, що за договором комісії одна сторона (комісіонер) зобов’язується за дорученням другої сторони (комітента) за плату вчинити один або кілька правочинів від свого імені, але за рахунок комітента.

Комітент повинен виплатити комісіонерові плату в розмірі та порядку, встановлених у договорі комісії (п. 1 ст. 1013 ЦКУ).

Відповідно до п.п. 3 п. 291.4 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) на третій групі мають право перебувати фізичні особи підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи суб’єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень. Доходом для фізичної особи – підприємця платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 242 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності (пп. 292.1 п. 292 ПКУ). У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента) (п.п. 292.4 п. 292 ПКУ). Враховуючи викладене, до доходу фізичної особи – підприємця – платника єдиного податку, який здійснює діяльність у сфері комісійної торгівлі, включається сума отриманої винагороди повіреного (агента).

Клікнути для перегляду фотокопії листа/Приховати фотокопію

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

25.10.2018 № 16629/3/99-99-1301-02-14 На № _____ від _____

Фізичній особі – підприємцю
Р. ЗАДОРЖНИЙ
просп. Незалежності, 114, кв. 69,
м. Чернівці, 58000

Державна фіскальна служба України розглянула Ваше звернення від 01.10.2018 № 12/0001435 (вх. ДФС № 3/2603 від 04.10.2018) щодо визначення обсягів доходів фізичної особи – підприємця на спрощеній системі оподаткування при здійсненні підприємницької діяльності за договорами комісії та з урахуванням фактичних обставин, викладених у зверненні, повідомляє таке.

Статтею 1011 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) визначено, що за договором комісії одна сторона (комісіонер) зобов'язується за дорученням другої сторони (комітента) за плату вчинити один або кілька правочинів від свого імені, але за рахунок комітента.

Комітент повинен виплатити комісіонерові плату в розмірі та порядку, встановлених у договорі комісії (п. 1 ст. 1013 ЦКУ).

Відповідно до п.п. 3 п. 291.4 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) на третій групі мають право перебувати фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень.

Доходом для фізичної особи – підприємця платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу

рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності (п.п. 292.1 п. 292 ПКУ).

У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента) (п.п. 292.4 п. 292 ПКУ).

Враховуючи викладене, до доходу фізичної особи – підприємця – платника єдиного податку, який здійснює діяльність у сфері комісійної торгівлі, включається сума отриманої винагороди повіреного (агента).

В.о. заступника Голови

С. БАМБІЗОВ

Ольга Шибінська 272 63 63

У разі, якщо Ви потребуєте кваліфікованої юридичної підтримки, звертайтеся:

  → **Контакти** Департаменту юридичних та корпоративних послуг

Договори доручення та комісії в роздрібній торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами

До Компанії Вікторія надходять неодноразові звернення з проханням роз'яснити можливість здійснення в роздрібній торгівлі продажу алкогольних напоїв (зокрема пива) не самим суб'єктом, що отримав відповідну ліцензію, а особою, з якою

суб'єкт уклав цивільно-правову угоду (до прикладу – на підставі договору доручення чи комісії).

Це питання, як правило, постає через бажання суб'єктів господарювання укласти не трудові угоди з власним персоналом, а цивільно-правові. В тому числі і з працівниками, що здійснюють у таких суб'єктів господарювання безпосередньо продаж підакцизної продукції. Однак, оптимізація має свої межі.

Власне, маємо кілька позицій.

1. Позиція Державної фіскальної служби (витяг з листа ДФС від 17.05.2016 №10689/6/99-99-12-02-02-15):

«... Звертаємо вашу увагу, що реалізація алкогольних напоїв по договору комісії комісіонером та комітентом здійснюється на підставі ліцензій на певний вид господарської діяльності.

...

Згідно статті 15 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481 «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» суб'єкти господарювання, які отримали ліцензії на виробництво алкогольних напоїв здійснюють поставку цієї продукції суб'єктам господарювання оптової і роздрібною торгівлі за наявності ліцензії на оптову торгівлю.

Перший заступник Голови С.В. Білан»

2. Позиція Державного комітету з питань регуляторної політики та підприємництва, викладена в листі N 4-47/1526 від 14.01.2001р.:

“Представительствам Госкомпредпринимательства

Направляем вам для учета в работе методические материалы относительно использования договора поручения в сфере лицензирования.

Определенными видами деятельности, перечень которых определяется Законом Украины “О лицензировании определенных видов хозяйственной деятельности” [1775-14], субъект

хозяйственной деятельности может заниматься только на основании лицензии.

Орган лицензирования предоставляет субъекту круг специальной правоспособности относительно правомочности осуществления вида деятельности, определенного Законом Украины “О лицензировании определенных видов хозяйственной деятельности” [1775-14] в качестве требующего разрешения. Таким разрешением является согласно нормам Закона Украины “О лицензировании определенных видов хозяйственной деятельности” лицензия.

Статья 3 Закона Украины “О лицензировании определенных видов хозяйственной деятельности” [1775-14] устанавливает, что лицензия является единственным документом разрешающего характера, дающим право на занятие определенным видом хозяйственной деятельности, которая в соответствии с законодательством подлежит ограничению.

В соответствии со статьей 13 Закона Украины “О лицензировании определенных видов хозяйственной деятельности” [1775-14] в лицензии указываются, в частности, следующие сведения:

- наименование юридического лица или фамилия, имя, отчество физического лица – субъекта предпринимательской деятельности;
- местонахождение юридического лица или место жительства физического лица – субъекта предпринимательской деятельности.

В соответствии с частью 13 статьи 14 данного Закона лицензиат не может передавать лицензию или ее копию другому юридическому лицу или физическому лицу – субъекту предпринимательской деятельности для осуществления хозяйственной деятельности.

Исходя из вышеуказанного и руководствуясь статьями 48, 49 Гражданского кодекса [1540-06], сделка, содержанием которой является осуществление одной стороной (поверенным) по поручению другого лица (доверителя) действий по осуществлению вида деятельности, подлежащего лицензированию, если поверенный не получил от органа лицензирования лицензии, – является недействительной.

Заместитель Председателя С.Третьяков

“Бухгалтер”, N 16, июнь, 2001 г.»

Компанія Вікторія підтримує такі правові позиції. Одночасно, направлено запит до ДФСУ з метою отримання додаткових роз'яснень щодо позиції ДФС в даному питанні. Відповідь надаємо нижче:

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

09 02. 2014 № 1910/3/99-99-12-01-01-14 На № _____ від _____

Задорожній Р.Г.

просп. Незалежності,
буд. 114/69, м. Чернівці,
58001

Про надання відповіді

Державна фіскальна служба України розглянула запит від 26.01.2017 б/н щодо надання податкової консультації стосовно ліцензування господарської діяльності (вх. ДФС № 3/345 від 30.01.2017) та повідомляє.

Статтею 1000 Цивільного кодексу України від 16.01.2003 № 435-IV (зі змінами) (далі – ЦКУ) визначено, що за договором доручення одна сторона (повірений) зобов'язується вчинити від імені та за рахунок другої сторони (довірителя) певні юридичні дії. Правочин, вчинений повіреним, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки довірителя.

За договором комісії одна сторона (комісіонер) зобов'язується за дорученням другої сторони (комітента) за плату вчинити один або кілька правочинів від свого імені, але за рахунок комітента (ст. 1011 ЦКУ).

При передачі товару від комітента (довірителя) до комісіонера (повіреного) у межах договору комісії (доручення) не передбачено переходу права власності на такий товар, тому така операція не є продажем.

У разі якщо комісіонер (повірений) реалізує товар покупцю (тобто третій особі), відбувається перехід права власності від комітента (довірителя), який у цьому випадку є власником такого товару, до покупця. Така операція вважається продажем.

Основні засади державної політики щодо регулювання, виробництва, експорту, імпорту, оптової і роздрібною торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, спиртом етиловим ректифікованим плодовим, спиртом-сирцем

Клікніть тут для продовження перегляду/чи щоб згорнути

виноградним, спиртом-сирцем плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, забезпечення їх високої якості та захисту здоров'я громадян, а також посилення боротьби з незаконним виробництвом та обігом алкогольних напоїв і тютюнових виробів на території України, встановлені Законом України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481).

Статтею 1 Закону № 481 визначено, що оптова торгівля – діяльність з придбання і відповідного перетворення товарів для наступної їх реалізації суб'єктам господарювання роздрібною торгівлі, іншим суб'єктам господарювання; роздрібна торгівля – діяльність з продажу товарів безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків, у тому числі на розлив у ресторанах, кафе, барах, інших суб'єктах господарювання громадського харчування.

Відповідно до п.п. 14.1.212 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI реалізація підакцизних товарів (продукції) – це будь-які операції на митній території України, що передбачають відвантаження підакцизних товарів (продукції) згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами з передачею прав власності або без такої, за плату (компенсацію) або без такої, незалежно від строків її надання, а також безоплатного відвантаження товарів, у тому числі з давальницької сировини, реалізація суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів.

Згідно зі ст. 15 Закону № 481 оптову та роздрібну торгівлю алкогольними напоями та тютюновими виробами можуть здійснювати суб'єкти господарювання всіх форм власності за наявності ліцензій.

Враховуючи викладене, суб'єкти господарювання для здійснення оптової або роздрібною торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами, як за договорами купівлі-продажу, так і за договорами доручення або комісії, повинні отримати відповідні ліцензії в порядку, визначеному Законом № 481.

Перший заступник Голови

С.В. Білан

Губа 5213953